

Недавна одлука Савета за примену мира у БиХ(ПИЦ) о „замрзавању“ супервизије у Брчко дистрикту од 31. августа веома је значајна у правцу препуштања управе домаћим политичарима [\[1\]](#). То јесте више симболична одлука, али, ипак, указује да у међународној политици, када је реч о БиХ, доминира тенденција препуштања одговорности домаћим политичарима за управу у земљи. У овом случају то је, међутим, резултат компромиса кључних међународних чинилаца који имају најснажнији утицај на политичке прилике у БиХ: Русије, ЕУ, САД и Турске.

Елем, на последњој седници ПИЦ-а „замрзавање“ супервизије у Брчко дистрикту предложио је супервизор Родерик Мур, а затим је иза затворених врата уследила расправа коју је руски амбасадор Александар Боцан Харченко описао као „изванредно тешку, уз повећане напетости“. Русија се, иначе, од раније залаже и за окончање супервизије у Брчком и за затварање ОХР-а у БиХ, док је Турска на сасвим супротној страни: ставови званичне Анкаре идентични су ставовима Владе Федерације БиХ која је неколико дана уочи седнице ПИЦ-а у Парламенту ФБиХ „прогурала“ декларацију у којој тражиостанак супервизије у Брчком. Харченко је препричао да се “већина чланова ПИЦ-а сложила са ставом Русије да су потпуно сви услови испуњени за укидање супервизије у Брчко дистрикту пошто је Република Српска направила и више од тога што се тражило” [\[2\]](#), али Турска није одустала од свог става затраживши да то буде наведено и у фусноти коминикеа са седнице ПИЦ-а. На крају је усвојен Муров предлог о “замрзавању” супервизије, што значи да се затварају и канцеларија ОХР-а и канцеларија сурервизора у Брчком, те да се суспендују и овлашћења супервизора. Но, судбина јединог дистрикта БиХ - као кондоминијума РС и ФБиХ - и даље остаје у рукама Арбитражног трибунал за Брчко, “ који ће наставити да постоји све дотле док супервизор, уз одобрење високог представника, не обавести Трибунал да су испуњени сви услови због којих постоји, односно да услови због који постоји престају и више нису на снази” [\[3\]](#). А у име тог трибунала, међународни арбитар, данас 86-годишњи амерички адвокат Роберт Б. Овенс, може, практично, одлучити чак и да Брчко додели једном ентитету уколико други крши Арбитражну одлуку

[\[4\]](#)

!?

Пише: Слободан Дурмановић
субота, 02 јун 2012 10:24

Имајући у виду да су власти РС испуниле услове за затварање супервизије - укључујући и онај "картографски" да избришу линију РС у дистрику - председник РС Милорад Додик "замрзавање" супервизије назвао је "преваром међународне заједнице" [5], док је председник Народне скупштине РС Игор Радојичић приметио да Арбитражни трибунал остаје да "виси над главом РС". Са изузетком премијера РС Александра Џомбића који је "замрзавање" супервизије сасвим неосновано прогласио "великом победом РС"

[6]

, врх РС потпуно је свестан да "замрзавање" супервизије представља велики тест, како га је назвао Родерик Мур.

Помоћ у решавању тог "теста" Српској ће и даље стизати од Русије, док ће бошњачки политичари помоћ тражити на америчкој и турској адреси, при чему ће их ови други безрезервно подржавати, док ће се америчке дипломате представљати као страна која може пронаћи компромис са руским колегама, који би Бошњацима могао донети више од тврдоглавог инсистирања на решењима које РС никако не прихвата. Тако је било у случају Брчког: Бошњацима је остављена формална могућност да могу тужити РС ако посумњају у њене намере, док је Републици Српској остављена нада да "замрзавање" супервизије представља почетак затварања ОХР-а.

Истина, у политичкој пракси последњих година нити је ОХР био тако моћан да врши притисак на РС, нити је супервизор у Брчком у последње две године наметао одлуке у дистрику. Уместо тога, супервизор је посредовао у разговорима локалних политичара у Брчком, док је, уместо ОХР-а, између политичких вођа Срба, Хрвата и Бошњака посредовао специјални представник ЕУ у БиХ Петер Соренсен. Другим речима, то значи да и ОХР и "замрзнута" супервизија, остају у политичком животу у БиХ као нека врста "страшила" за домаће политичаре. Међутим, ако се зна да више нико не верује озбиљно да би Срби једнострано прогласили независност РС или да би Хрвати једнострано прогласили трећи ентитет у БиХ – онда је, заправо, најреалистичнија бојазан Срба и Хрвата од радикализације бошњачких захтева за што већом централизацијом БиХ. А како она "страшила" придржавају Турска и САД, онда у Републици Српској немају разлога да верују да ће те "направе" бити пре употребљене за пацификацију Бошњака, неголи за помоћ бошњачким политичарима у демонтирању дејтонске конструкције БиХ. Уосталом, одлуку о "замрзавању" супервизије у Брчком "испословале" су управо америчке у турске дипломате представљајући је, свако на свој начин, као неку врсту заштите бошњачких политичких интереса.

